

[Indenrigsministeren.]

var muligt at sprede Administrationen noget mere ved at give vore Amtskontorer større Myndighed, saa flere Sager kunde afgøres derude. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg er enig med ham i, at vi bør være opmærksomme paa, at ikke flere Sager end nødvendigt lægges ind til Centraladministrationen. Det er noget meget væsentligt i vort Folkestyre at bevare Selvstyret i vore Kommuner. Det har haft og har fremdeles stor Betydning for vort Folks folkelige og politiske Udvikling, at Folkets valgte Repræsentanter i de kommunale Raad har Indflydelse paa Sagernes Afgørelse og derfor ogsaa et Ansvar over for den Befolkning, som har betroet dem Op-gaven at styre de fælles Anliggender i Kom-munen. Det, som kan begrunde, at Afgø-relserne lægges ind til Centraladministra-tionen, er Ønskeligheden af at faa prin-cipielle Spørgsmaal ensartet afgjort; det er nemlig ogsaa noget meget væsentligt, at de Love, Rigsdagen vedtager, administreres efter samme Retningslinier i alle Kommu-ner. Men som allerede sagt, jeg ønsker ikke mere end nødvendigt lagt ind til Central-administrationen. Det er dog ogsaa min Opfattelse, at de Forhold, som det ærede Medlem tænker paa, ikke saa meget er Sager under Indenrigsministeriet, men mere an-gaar Lovgivning, der hører under andre Ministerier. Almindeligvis er det jo fastsat i Loven, hvordan Administrationen skal foregaa, saa Ansvaret for Centraliseringen er ogsaa Rigsdagens. Det er Tidens særlige Forhold, der gør dette nødvendigt, det maa vi bøje os for, men derfor kan det godt være nyttigt at være opmærksom paa, at Centraliseringen ikke griber mere om sig, end Forholdene kræver.

Arbejdsministeren (Kjærbøl): Det ærede Medlem Hr. Strøm har rejst Spørgsmaalet om Forhøjelse af Børnetillæggene til arbejdsløshedsforsikrede samt om Bortfald af den Begrænsning, at Børnetillæggene højst kan ydes til 4 Børn. Reguleringen af Arbejdsløshedsunderstøttelsen maa under de nuværende Forhold ses i nær Forbindelse med den almindelige Regulering af Lønningerne til Arbejdere og Tjenestemænd. Da det efter den Lønregulering, der havde fundet Sted for disse, maatte anses for udelukket at gennemføre en Regulering af Arbejds-løsheds-kassernes Maksimumsbeløb efter Reg-lerne i Lovens § 15, Stk. 3, blev Pristals-reguleringen i nævnte Lovbestemmelse ved en Række Love, senest ved Loven af 30.

Marts 1942, jfr. Lov om Tillæg til nævnte Lov af 31. Oktober 1942, sat ud af Kraft.

I Stedet for er der gennemført en Regu-lering, som gav de arbejdsløshedsunder-støttede en begrænset Dækning for Pris-stigningen, dog noget større end den Stig-ning, der blev Arbejdere og Tjenestemænd til Del. For at lette Byrderne for Forsør-gere med Børn blev Dækningen for Pris-stigningen gennemført saaledes, at der blev Adgang til at yde Børnetillæg, dog højst med 4 Portioner, medens Arbejds-løshedslovens § 15 ikke giver Adgang til Ydelse af Børnetillæg. Børnetillægget maa altsaa ses i Forbindelse med de Retnings-linier, som følges ved Lønreguleringen. Jeg maa saaledes minde om, at § 15, Stk. 3, 1ste Punktum, stadig er gældende, hvor-efter den samlede daglige Understøttelse ikke maa overstige to Trediedele af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i ved-kommende Fag. En Forhøjelse af Børne-tillæggene eller en Forøgelse af de Portioner, hvormed Tillægget kan ydes, vil medføre Fare for, at denne Grænse overskrides. I Bemærkningerne til Loven om Forhøjelse af Dagpenge og om Børnetillæggene af 30. Marts 1942 er det udtalt, at der i For-bindelse med Spørgsmaalet om Regulering af Dagpengesatserne havde rejst sig Spørgs-maal om ogsaa at foretage en Forhøjelse af Børnetillæggene. Regeringen var imid-ler tid af den Opfattelse, at de hidtil gæl-dende Beløb burde bibeholdes uforandret, idet man anførte, at de videre Bestræbelser for at sikre Børn i de børnerige Familier fortrinvis burde ske gennem saadanne Foranstaltninger, at de direkte kom Børnene til gode, hvad man jo allerede paa forskellige Omraader er inde paa; der blev her henvist til Skolebespising og de forskellige Rabat-kortordninger.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thom-sen har besværet sig over, at en stor Gaard, der havde Brug for 15—20 Mand til Kar-toffeloftagning, ikke kunde skaffe sig det fornødne Mandskab, skønt der i de Dage paa et Savværk i Nærheden var 60 Mand paa Arbejdsfordeling. Jeg kan ikke tage nærmere Stilling til det konkrete Tilfælde, da det ikke er oplyst, naar og hvor den om-talte Begivenhed fandt Sted, men jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at Arbejdsmini-steriet i et Cirkulære af Juni Maaned i Aar til samtlige Arbejdsanvisningskontorer har henledet Opmærksomheden paa, at hvis der ikke kan skaffes Arbejdskraft ad anden Vej, er der intet til Hinder for, at Personer, der i Henhold til den godkendte Arbejdsfor-